



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, k žalobě ze dne 6. 9. 2016 proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. června 2016 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-1 o obnovu řízení ve věci příspěvku na bydlení a ze dne 22. dubna 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/806/2013/9S-MSK

t a k t o:

- I. Žaloba v části napadající rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 22. června 2016 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-1 **se z a m í t á**.
- II. Žaloba v části napadající rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. dubna 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, sp. zn. SZ/806/2013/9S-MSK **se o d m í t á**.
- III. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci nepřiznání příspěvku na bydlení.

[2] Žalobkyně podala u zdejšího soudu žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí se opírá o nepravdivé důkazy, nepodložené za uvedenou dobu a nerespektuje podmínky zákona o příspěvku na bydlení, konkrétně § 24 a další. Rozhodnutí převzala dne 8. 7. 2016 a v zákonné lhůtě podává žalobu proti uvedeným rozhodnutím, když v úvodu žaloby označila napadená rozhodnutí následovně:

- č. j. MPSV-2016/63621-923/51-1 ze dne 22. 6. 2016,
- č. j. MPSV-2016/40751-923, spis. zn. SZ/MPSV-2016/29293-923, ze dne 7. 3. 2016,
- MPSV-UM/6133/13/9S-MSK ze dne 22. 4. 2013 a
- ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102892/12/OT.

Práva na základní prostředek bydlení jsou jí upírána a tak je porušováno základní svobodné právo, kdy ji nikdo nezaměstná a nemá prostředky na úhradu nájmu a musí se zadlužovat. Nadále tvrdí, jako v předchozích řízeních, že řádně osvědčila podmínky potřebné pro rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na bydlení, doklady osvědčující trvání nájemního vztahu předložila dne 24. 10. 2012. Opakovaně zasílala platby nájmu a služeb poštovní složenkou pravidelně, platba se jí však vracela jako nevyzvednuta v úložní lhůtě. Odkázala na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě pod č. j. 38 Ad 29/2013 a rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015, který jejímu názoru přisvědčil. K žalobě žalobkyně připojila stejnopis rozhodnutí ze dne 22. 6. 2015 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-1, jímž ministryně práce a sociálních věcí zamítla rozklad proti rozhodnutí žalovaného ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/40751-923. Navrhla zrušit rozhodnutí.

[3] V žalobě žalobkyně požádala o ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků. Soud usnesením ze dne 4. října 2016 č. j. 20 Ad 47/2016-25 vyhověl žádosti o osvobození od soudních poplatků, ale návrh na ustanovení zástupce zamítl.

II.

[4] **Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2015 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-1** ministryně práce a sociálních věcí zamítla rozklad proti rozhodnutí žalovaného ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 3. 2016, č. j. MPSV-2016/40751-923, spis. zn. SZ/MPSV-2016/29293-923, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci příspěvku na bydlení od 1. 1. 2013. Výrok je odůvodněn neshledáním splnění podmínek § 100 odst. 1 správního řádu, neboť nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastnice nemohla uplatnit.

[5] **Rozhodnutím ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/806/2013/9S-MSK** ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102892/12/OT ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory – příspěvku na bydlení ode dne 1. 1. 2013, tak, že odvolání zamítlo a rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 potvrdilo.

[6] K žalobě žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že tento návrh s přihlédnutím k jejímu obsahu považuje za žalobu na povolení obnovy řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 38Ad 23/2013, který nabyt právní moci dne 23. 10. 2014 (původní žaloba byla podána proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2016/40751-923 ze dne 7. 3. 2016, kterým byla zamítnuta její žádost o obnovu řízení ve věci pravomocného rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK), žádají, aby tato žaloba byla jako nedůvodná odmítnuta, neboť návrh byl podán ve věci rozhodnutí o dávce státní sociální podpory – příspěvku na bydlení, a proto nesplňoval požadavky na přípustnost obnovy, taxativně uvedené v § 114 s.ř.s. Z procesní opatrnosti se však vyjádřil i k věci samé tak, že rozhodnutím Úřadu práce České republiky - Krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2013 pod č. j. 102892/13/OT byla žalobkyni ode dne 1. 1. 2013 zamítnuta žádost o dávku státní sociální podpory, příspěvek na bydlení z důvodu, že nebyla nájemcem ani vlastníkem bytu. Žalobkyně podala odvolání a odvolací orgán, žalovaný, rozhodnutím ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/MSK odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil s tím, že žalobkyně neprokázala trvání nájemního vztahu k bytu, tudíž jí nárok na příspěvek na bydlení nevznikl a žádost jí tak byla v souladu s právními předpisy zamítnuta. Žalobkyně podala proti rozhodnutí odvolacího orgánu ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu, která byla rozsudkem ze dne 8. 10. 2014 č. j. 38Ad 23/2013 zamítnuta (právní moc 23. 10. 2014). Žalovanému byla dne 12. 2. 2016 doručena žádost žalobkyně o obnovu řízení a přezkumné řízení „...pro porušení zákona § 21 pro nepravdivé údaje, a to uměle vytvoření dluhu na nájmu a nepravdivé tvrzení o dluhu, nepravdivé tvrzení o neoprávněném bydlení v bytě č. 10, který byl řádně uhrazen na základě předkupní smlouvy a stanov B. D. H. 1427, a proto považují postup I. a II. stupně za plně nesprávný, kdy správní orgány nemohly řádně posoudit a projednat mé odvolání, když si za dané období (01, 02, 03/2013) nevyžádaly stanovisko – potvrzení B. D. H. 1427 a neprokázaly žádným dokladem v dané době před vydáním rozhodnutí I. a II. stupně správního orgánu, tak je plně zřejmé, že správní orgány nepostupovaly v souladu se správním řádem a předepsaným zákonem, a proto bohužel musím opět žádat soud o pomoc.“

III.

[7] Z obsahu správních spisů, žalobkyní předložených příloh a soudního spisu zdejšího soudu sp. zn. 38 Ad 23/2013 bylo zjištěno, že zdejší soud pod sp. zn. 38Ad 23/2013 přezkoumával k žalobě žalobkyně ze dne 17. 5. 2013 rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2013 č. j. **MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/806/2013/9S-MSK**. Tímto rozhodnutím ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102892/12/OT ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2013 tak, že odvolání zamítlo a rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 potvrdilo. Zdejší soud rozsudkem ze dne 8. 10. 2014 č. j. 38 Ad 23/2013-88 žalobu zamítl. Rozsudek nabyt právní moci dne 13. 10. 2014. Zásadním žalobním bodem bylo tvrzení žalobkyně, že řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu H. 1427 a bytu č. X na ulici H 1427/60, O.-H. Dle soudu však žalobkyni zaniklo členství v uvedeném bytovém družstvu a s odvoláním na ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře jí proto nemohl vzniknout nárok na příspěvek na bydlení.

[8] Žalobkyně dne 12. 6. 2016 podala u Ministerstva práce a sociálních věcí návrh na obnovu řízení proti rozhodnutí téhož orgánu ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK, spis. zn. SZ/806/2013/9S-MSK. V návrhu uvedla, že řádně osvědčila podmínky potřebné pro rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na bydlení. Doklady osvědčující trvání nájemního vztahu předložila dne 24. 10. 2012, kdy předložila nájemní smlouvu, roční vyúčtování služeb za rok 2011 a účtový list nájemníka. Dále, že s pronajímatelem Bytovým družstvem H. 1427 vede několik let celou řadu soudních řízení, ať už se jedná o neplatnost výpovědi, o neplatnost vyloučení z družstva, úhradu nájemného atd. Jejím jediným příjmem je její důchod ve výši 5.275,- Kč měsíčně. Dle žalobkyně pro skutečné stěžejní vady řízení, nezákonnost jednání a pro značné porušení základních práv a svobod účastníka z důvodů: 1) řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, kdy správní orgány a soud se nezabýval okolnostmi, které jsou pro věc podstatné a jimž se i s ohledem na námitky stěžovatelky zabývat měl. Argumentace stěžovatelky nesměrovala v projednávané věci primárně k tomu, zda jí zaniklo či nezaniklo členství, ale týkala se toho, zda stěžovatelka má či nemá nárok na příspěvek na bydlení, doplatek na bydlení, příspěvek na živobytí. 2) Nejvyšší správní soud rozhodl a vydal rozhodnutí č. j. 3 Ads 37/2015-16 (38 Ad 29/2013-62 ze dne 22.1.2015 - rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení). V mezidobí bylo jedno z rozhodnutí soudu zrušeno. Jedná se přitom o novou skutečnost, která nastala po vydání rozhodnutí ve věci samé (§ 205a odst. 1 písm. e) o.s.ř., a proto odkazuje na vydané rozhodnutí v plném rozsahu, které přikládá. 3) Má zato, že nezákonnost spočívá jak v nesprávném posouzení právní otázky, tak rovněž v nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž tato vada má za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. 4) Žalobkyně nebyla informována soudem ani přípisem soudu, zda souhlasí nebo nesouhlasí s projednáním bez nařízení jednání – nebyla obeslána a soud se nezabýval návrhem žaloby – námitkami žalobkyně a vycházel pouze z nesprávného tvrzení Bytového družstva H. 1427, tvrzení převzal správní orgán I. a II. a také soud – všichni znaly práva. Namítá, že rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná. Lhůty pro podání žaloby podle § 223 o.s.ř. jsou zachovány. 5) Žalobkyně se v řízení před správním orgánem domáhala přiznání příspěvku na bydlení podle ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. K žádosti připojila nájemní smlouvu uzavřenou s Bytovým družstvem H. 1427. Bytové družstvo H. 1427 uvedlo, že členství žalobkyně zaniklo na základě rozhodnutí soudního exekutora Mgr. J. K., který postihl členská práva žalobkyně v Bytovém družstvu h. 1427 a z tohoto důvodu také zanikl právní důvod pro užívání bytu a žalobkyně tak byt užívá protiprávně. Žalobkyně k žádosti o obnovu řízení přiložila stejnopis rozsudku NSS ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015-16, jímž byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2015 č. j. 38 Ad 29/2013-62; v dané věci zdejší soud uvedeným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. 7. 2013 sp. zn. SZ/1495/2013/9S-MSK, č. j. MPSV-UM/11293/13/9S-MSK, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu Práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 27. 5. 2013, č. j. 210264/13OT ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory, příspěvku na bydlení ode dne 1. 4. 2013.

[9] Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 7. 3. 2016 č. j. MPSV-2016/40751-923, spis. zn. SZ/MPSV-2016/29293-923, zamítlo žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci příspěvku na bydlení od 1. 1. 2013. V odůvodnění správní orgán uvedl, že k žádosti odvolatelka doložila kopii rozsudku Nejvyššího

správního soudu ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Ads 37/2015-16, kterým byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2015, č. j. 38 Ad 29/2013-62, jímž krajský soud zamítl žalobu odvolatelky proti rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 2. 7. 2013, č. j. MPSV-UM/11293/13/9S-MSK. Oba rozsudky byly však vydány v jiné věci a netýkaly se pravomocně skončeného řízení odvolacího orgánu, vůči němuž požádala odvolatelka o obnovu řízení. Odvolací orgán po obdržení podání zjistil, že nebyly splněny podmínky stanovené ustanovením § 100 odst. 1 a 2 správního řádu. Podáním odvolatelky nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které odvolatelka nemohla uplatnit. Odvolatelka po vydání rozhodnutí odvolacího orgánu uplatnila mimořádný opravný prostředek, tj. podání správní žaloby, Krajský soud v Ostravě žalobu odvolatelky zamítl.

IV.

[10] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl u jednání bez přítomnosti žalobkyně, která se k jednání nedostavila, ač na jednání trvala. Soud nevyhověl žádosti žalobkyně o odročení jednání, které obdržel den před jednáním, když jako důvod žalobkyně uvedla podjatost soudce a žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. K uvedeným námitkám soud konstatuje, že žalobkyně tyto opakovaně vznáší, přičemž již usnesením ze dne 4. 10. 2016 č. j. 20 Ad 47/2016-26 bylo žalobkyni přiznáno osvobození od soudních poplatků v celém rozsahu a pokud se týká návrhu na ustanovení zástupce, ten jí nebyl ustanoven rovněž uvedeným usnesením (výrok II. cit. usnesení). Žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti pro ustanovení advokáta, proto soud již opakovaně o návrhu nerozhodl. Stejně tak i námitku podjatosti soudce vznesla opakovaně, přičemž ji vznáší opakovaně opožděně, tuto mohla vznést nejpozději do dne 19. 10. 2016; soud proto s odkazem na ust. § 8 odst. 5 s.ř.s. k ní nepřihlíží.

[11] Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Dle odstavce 2 věty první uvedeného ustanovení účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí.

[12] Zásadní námitkou žaloby je tvrzení, že řádně osvědčovala existenci podmínek pro rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na bydlení. Doklad osvědčující trvání nájemního vztahu předložila dne 24. 10. 2012, kdy předložila nájemní smlouvu, roční vyúčtování služeb za rok 2011 a účtový list nájemníka. Dále poukázala na výše uváděný rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015, ve kterém se dle žalobkyně NSS ztotožnil s její argumentací a rozhodnutí Krajského soudu ve věci č. j. 38 Ad 29/2013 zrušil.

[13] Krajský soud se s námitkami neztotožnil z následujících důvodů:

[14] Z dikce ustanovení § 100 odst. 1 písm. a), správního řádu, vyplývá, že správní řízení ukončené vydáním rozhodnutí, které je již v právní moci, je možno obnovit jen za podmínku, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí a nemohly být v řízení uplatněny bez zavinění účastníka řízení. Pro nové skutečnosti nebo důkazy se tedy obnovuje řízení jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit. V dané věci však takto formulované podmínky naplněny nebyly, neboť žalobkyně tvrdí, že již 24. 10. 2012 osvědčila trvání nájemního vztahu. Žalobkyně svou žalobou brojí proti právnímu posouzení věci a nepředkládá žádné nové důkazy, které vyšly najevo až po právní moci rozhodnutí ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK. Citované rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí obstálo i před zdejším soudem, neboť žaloba proti němu byla zamítnuta jako nedůvodná rozsudkem zdejšího soudu ze dne 8. října 2014 č. j. 38 Ad 23/2013-88 (PM dne 13. 10. 2014); žalobkyně proti uvedenému rozsudku nepodala kasační stížnost.

[15] Pokud žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015 č. j. 3 Ads 37/2015, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2015 č. j. 38 Ad 29/2013-62 ve věci zamítnutí žádosti o dávku státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, ode dne 1. 4. 2013, pak nutno dodat, že v dalším řízení krajský soud setrval na svém právním názoru a žalobu opětovně zamítl dne 15. 9. 2016 (rozsudek pod č. j. 38 Ad 29/2013-89). Kasační stížnost podaná proti rozhodnutí ze dne 15. 9. 2016 byla Nejvyšším správním soudem v Brně dne 11. 5. 2017 č. j. 3 Ads 243/2016-53, zamítnuta.

[16] Krajský soud se zcela ztotožnil s názorem ministryně práce a sociálních věcí vyjádřeném v rozhodnutí ze dne 22. 6. 2016 č. j. MPSV-2016/63621-923/51-1, že žalobkyně nepředložila žádné nové skutečnosti, které existovaly v době rozhodování o příspěvku na bydlení od 1. 1. 2013, a které nemohla bez vlastního zavinění sama předložit. Soud proto žalobu v části napadající uvedené rozhodnutí zamítl dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).

[17] Pokud žalobkyně touto žalobou napadala i rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2013 č. j. MPSV-UM/6133/13/9S-MSK (prvostupňové rozhodnutí ze dne 4. 3. 2013 č. j. 102892/12/OT), soud žalobu v této části odmítnul dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť se jedná o res iudicate, když soud toto rozhodnutí již přezkoumal k žalobě ze dne 17. 5. 2013 pod sp. zn. 38 Ad 23/2013 s odkazem na uvedené v odstavci 7 tohoto rozsudku.

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15. listopadu 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně